

Geachte heer of mevrouw,

Momenteel is er een internet-consultatie gaande rond het afschaffen van de jaarlijkse eenmalige uitkering voor mensen die voor 80 tot 100% zijn afgekeurd voor werk. Deze consultatie loopt tot 27 februari aanstaande. Hierop wil ik graag mijn input leveren.

Uitgangspunt van de overheid is onder anderen dat het afschaffen van de **tegemoetkoming niet disproportioneel** is (zie memorie van toelichting), want

1. *“De tegemoetkoming voorziet niet in een bestaansminimum en moet als een aanvullende toelage worden aangemerkt”.*
2. Gesteld wordt dat het verplichte eigen risico in de zorg in 2027 zal worden verlaagd naar eu 165 per jaar, waardoor een eventueel nadeel voldoende zou worden gecompenseerd.

Tegenargument proportionaliteit in het algemeen:

De regering stelt in de memorie van toelichting, onder de kop “verhouding tot ander recht”, dat het afschaffen van de tegemoetkoming niet-disproportioneel is.

Dit bestrijd ik en ik zal, middels het voorbeeld van mijn eigen situatie, toelichten waarom dit uitgangspunt onjuist is.

Door een opeenstapeling van maatregelen en toevallige omstandigheden gaat de WAO voor ondergetekende namelijk zeer binnenkort als armoedefuik dichtklappen. Om precies te zijn over 1 jaar en een aantal maanden.

Daarnaast is er sprake van ongelijkheid in werk-gerelateerde respectievelijk ziekte-gerelateerde belastingaftrekposten tussen werkenden en WAO gerechtigden, waardoor inkomen van laatstgenoemden de afgesproken 70% van het laatst verdiende salaris bij lange na niet haalt.

Tevens is er sprake van vermoedelijke nalatigheid vanuit het UWV door geen pensioenpremie af te dragen EN de WAO-gerechtigden daar niet van op de hoogte te brengen.

En daar doet het afschaffen van de tegemoetkoming, van 220 euro per jaar, nog een volgend klein schepje bovenop. De uiteindelijke doodklap gaat waarschijnlijk komen van de WTP, als ik daar over 1 jaar en enkele maanden een beroep op moet doen. Maar misschien kan ik dat inmiddels “de genadeklap” noemen, met je “bestaanszekerheid” en je “Nederland is een van de rijkste landen” en “niemand hoeft hier honger te lijden”.

De persoonlijke situatie is aldus:

- a. Langdurig volledig afgekeurd wegens extreem hoge stressgevoeligheid door reeksen gebeurtenissen in het leven, waaronder treiterijen bij drie opeenvolgende werkgevers in de metaal, door collegae. (niks emancipatie daar, kan ik u vertellen. Cie gelijke behandeling oordeelde in mijn voordeel, maar werkgever veranderde de bedrijfsnaam (rechtspersoon) en was vervolgens klaar met me; geen kans op compensatie van hen.)
- b. hulp GGZ gewenst, maar aanmelding werd meermaals afgewezen, ondanks WAO, wat toch een duidelijke indicatie zou moeten zijn. Dus uit eigen zak gaan betalen, want met de extreem hoge stressgevoeligheid was het geen leven. Pas na verhuizing naar andere provincie, 3 jaar geleden, eindelijk hulp van GGZ.
- c. laatst verdiende salaris, in metaal, zou 70% WAO moeten uitkeren. Netto was dat ongeveer eu 1300,= p

mnd.

d. het UWV blijkt geen pensioenpremie af te hebben afgedragen voor mensen in de WAO. Dat betekent dat er dus geen enkele pensioenopbouw is geweest sinds ik in de WAO terecht kwam, want dat had ik destijds zelf direct met de laatste werkgever moeten regelen.

Dit gegeven kwam bij toeval, en pas in 2025, aan het licht, toen ik zelf enige weken terug op de website van het UWV op zoek was naar mogelijkheden. **Ik was daar gedurende de looptijd van mijn WAO niet door het UWV op geweest.** Zie dat maar op te lossen met een inkomen dat toch al niet over houdt.

e. het restant van 30%, van het laatst verdiende salaris, zou aangevuld worden door een arbeidsongeschiktheidsverzekering die vanuit werkgever verplicht was gesteld.

Dat was maandelijks een Xbedrag dat in 2024 werd geïndexeerd naar eu 250,=

f. de pensioenleeftijd werd gedurende de looptijd van de WAO verhoogd van 65 naar 67 en 3 mndn.

g. de arbeidsongeschiktheidsverzekering werd niet mee verhoogd. Wat ondergetekende niet verwacht had want zeer onlogisch. Maar deze verzekering STOPTE dus prompt op mijn 65^e verjaardag. Gevolg; nettoinkomen kelderde opeens met eu 250 in de maand. Zie dat maar op te lossen.

h. het bleek dat kosten voor medische behandeling, die ik uit eigen zak betaalde want GGZ weigerde, aftrekbaar was van de inkomstenbelasting, mits een en ander bewezen werd en mits een bepaalde drempel gehaald werd, waarbij het bedrag tot die drempel niet mag worden afgetrokken van je inkomstenbelasting-opgave.

MAAR een werkende mag vol-automatisch een werkkosten gerelateerd bedrag aftrekken, waardoor deze, tenopzichte van een WAO-gerechtigde, maandelijks netto ongeveer 500 euro meer te besteden heeft.

i. Met lapmiddelen uit eigen zak mezelf in leven gehouden ondanks extreem hoge stressgevoeligheid. En pas na verhuizing naar andere provincie, 3 jaar geleden, eindelijk hulp van GGZ gekregen. Dat is begin 2024 gestart. Maar de behandelaarster blijkt opeens ernstig ziek te zijn geworden. Dus wederom al 2 maanden geen hulp bij het hanteren van de extreem hoge stressgevoeligheid. Ik heb dus nog altijd geen schijn van kans om ook maar een stap terug de maatschappij in te doen. En dan zit ik nu vlak voor mijn pensioen ..

j. bij toeval ontdekte ik zeer recent (dit jaar 2025) dat het UWV voor een WAO uitkering GEEN pensioenpremie af droeg. Ik kan dit onmogelijk alsnog regelen want jaren te laat EN mijn inkomen is nu zodanig laag dat ik me geen lijfrenteverzekering oid kan permitteren.

En dan, als KLAP op de vuurpijl, wil onze minister van asociale zaken OOK nog de eenmalige uitkering stopzetten.

Na deze waarschijnlijk dramatische schets van persoonlijke omstandigheden weer even terug naar een zakelijkheid.

Tegenargument meer in het bijzonder, tegen punt 1. en 2. Op pagina [1]:

Het doel van het afschaffen van de eenmalige tegemoetkoming is om meer gelijkheid te verkrijgen tussen de verschillende uitkeringen voor ziekten, chronisch zieken en arbeidsongeschikten.

Het doel van de algemene verlaging van zorglasten is dat mensen die op een bestaansminimum leven IETS meer ademruimte krijgen.

U bent in deze dus appels met peren aan het compenseren.

Daarnaast:

Als de regering het leven voor de bevolking IETS wil verlichten door het verplichte eigen risico te verlagen dan moet die verlichting OOK gelden voor mensen in de WAO. Anders is er sprake van ongelijke behandeling en maakt de regering inbreuk op het, via in de EVRM vastgelegde ruimere uitleg van het, eigendomsrecht. De regering veroorzaakt dan een risico op extra belasting van het rechtsapparaat dat toch al overbelast schijnt te zijn, en anders door alle pensioenzaken wel overbelast ZAL raken.

Daarnaast is er nog de enorme ongelijkheid in belasting-afrekposten; werkgerelateerde kosten mogen onbewezen afgetrokken worden tot een standaardbedrag, waar arbeidsongeschikten hun ziektegerelateerde kosten slechts vanaf een bepaald bedrag, en dan ook nog met bewijzen mogen aftrekken. Moet u zich eens voorstellen als u reiskosten in de vorm van een kilometervergoeding moet gaan opvoeren voor alle bezoeken aan de zorgverlener dat jaar, en je hebt daarbij gebruik gemaakt van een geleende auto waarin gewoonlijk geen km-registratie zit.

Tenslotte moge het duidelijk zijn dat ik u met dit schrijven laten weten dat deze tegemoetkoming , in bepaalde gevallen, weldegelijk in een bestaansminimum voorziet en daarom in die gevallen niet proportioneel is, en niet in overeenstemming is met hetgeen in uw begeleidend document “Memorie van toelichting” beschreven staat onder de titel “Verhouding tot ander recht”, waarin u uw voornemen afweegt tegen bestaande eigendomsrechten.

J. Eneverbes
WAO gerechtigde